

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Стара Загора, 15.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Орлин Н. Летов Въззивно гражданско дело № 20265500500277 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на длъжниците М. Х. М. и Ж. М. М. срещу действията на ЧСИ Р.М., с рег. № 868 на КЧСИ, по изпълнително дело № 20228680400830, с които принудителното изпълнение е насочено срещу притежаваното от жалбоподателите жилище.

В жалбата се твърди, че след образуване на изпълнителното производство между страните е възникнал съдебен спор относно съществуването на вземането, поради което длъжниците са предявили иск по чл. 439 ГПК. Делото по този иск е било прекратено, като срещу прекратителното определение е подадена частна жалба пред ВКС, поради което съдебният спор не е окончателно разрешен. Въпреки това незаконосъобразно съдебният изпълнител е пристъпил към извършване на изпълнителни действия, насочени към продажба на недвижимия имот на длъжниците. Твърди се, че продължаването на изпълнителното производство създава риск правото на съдебна защита на длъжниците да бъде практически обезсмислено. Наведен е довод за нищожност на предприетите изпълнителни действия. По тези съображения жалбоподателите молят съда да отмени обжалваните действия на съдебния изпълнител, изразяващи се в насочване на изпълнението върху притежаваното от тях жилище. С жалбата е направено искане за спиране на изпълнителното производство на основание чл. 438 ГПК, респ. за отлагане на публичната продажба.

Взискателят М. Б. Н. не е подал писмено възражение в срока по чл. 436,

ал. 3 ГПК.

Частният съдебен изпълнител е депозирал писмено становище, в което твърди, че жалбата е недопустима, а разгледана по същество същата е неоснователна, поради което моли за оставянето ѝ без уважение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок за обжалване по чл. 436, ал. 1 ГПК от легитимирани лица и е насочена срещу действие на съдебен изпълнител, което подлежи на съдебен контрол по реда на чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК, поради което се явява допустима.

По същество жалбата е неоснователна.

Процесното изпълнително дело № 20228680400830 по описа на Р.М., с рег. № 868 на КЧСИ, е образувано по молба на взыскателя М. Б. Н. с приложен към нея изпълнителен лист от 10.03.2020 г., издаден по ч. гр. д. № 1067/2020 г. на Районен съд – Стара Загора, въз основа на заповед № 463/10.03.2020 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК. Съгласно посочения изпълнителен лист М. Х. М. е осъден да заплати на М. Б. Н. сумата от 16000 лева – главница, въз основа на НА за учредяване на договорна ипотека № 148, том 10, рег. № 18455, дело № 1450 от 09.12.2016 г. на нотариус Д.Н., рег. № 181 на НК, ведно със законна лихва от 06.03.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 1653,33 - разноски за заповедното производство.

Съгласно нотариалния акт от 09.12.2016 г. М.в Б. Н. е отпуснал на М. Х. М. безлихвен заем в размер на 16000 лева, като за обезпечение на това задължение заемополучателят и неговата съпруга Ж. М. М. са учредили в полза на заемодателя договорна ипотека върху следния свой собствен недвижим имот, придобит по време на брака и представляващ съпружеска имуществена общност – самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 68850.516.266.1.5, представляващ апартамент № 5, разположен на III (трети) /втори жилищен/ етаж, от масивна жилищна сграда, находяща се в гр. С.З., ***, със застроена площ на апартамента от 91,36 кв.м.

С молба вх. № 862/24.01.2024 г. взыскателят М. Б. Н. е поискал съдебният изпълнител да пристъпи към опис на посочения по-горе недвижим имот и изнасянето му на публична продан.

На 26.04.2024 г. съдебният изпълнител е съставил протокол за опис на ипотекирания имот, а на 15.05.2024 г. изготвената по изпълнителното делото оценка на имота е предявена и е насрочена публична продан от 11.06.2024 г. до 11.07.2024 г.

На 25.06.2024 г. производството по делото е спряно поради постъпила обезпечителна заповед, издадена по гр. д. № 350/2024 г. на Окръжен съд – Стара Загора.

След подадена от взыскателя молба вх. № 1403/09.02.2026 г., съдебният

изпълнител е възобновил производството, изискал е нова данъчна оценка на имота, както и нова оценка от назначеното вещо лице, като след връчването на оценката е насрочена нова публична продажба от 16.03.2026 г. до 16.04.2026 г. в канцеларията на РС-Стара Загора.

На първо място настоящият съдебен състав намира, че извършените от съдебния изпълнител действия по насочване на изпълнението срещу процесния ипотекиран имот – собственост на жалбоподателите - не са несъвместими с несеквестрируемостта и не я нарушават. Това е така, доколкото разпоредбата чл. 445, ал. 1 ГПК предвижда отпадане на несеквестрируемостта по чл. 444 ГПК по отношение на вещи, върху които длъжниците са учредили ипотека, когато взискател по изпълнителното дело е ипотекарният кредитор, какъвто е настоящият случай. Във връзка с изложените в жалбата правни доводи следва да се посочи, че с оглед нормата на чл. 433, ал. 1, т. 7 ГПК, предвиждаща задължение за съдебния изпълнител да прекрати изпълнителното производство при представяне на влязло в сила решение, с което е уважен иск по чл. 439 ГПК, само по себе си наличието на висящ между страните съдебен спор по иск със същата правна квалификация не обосновава извод за незаконосъобразност, респ. за нищожност, на извършените след завеждане на иска изпълнителни действия и не налага тяхната отмяна. Ето защо жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото неоснователно се явява и искането на въззивниците за спиране на изпълнителното производство на основание чл. 438 ГПК. Евентуалното искане на жалбоподателите за отлагане на публичната продажба също не може да бъде уважено, доколкото в ГПК не е предвидена такава процесуална възможност за съда, сезиран с жалба по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ подадената от длъжниците М. Х. М., ЕГН *****, и Ж. М. М., ЕГН *****, жалба вх. № 5027/03.04.2026 г. срещу действията на ЧСИ Р.М., с рег. № 868 на КЧСИ, по изпълнително дело № 20228680400830, с които принудителното изпълнение е насочено върху притежаваното от жалбоподателите жилище – самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 68850.516.266.1.5 по КККР на гр. С.З., одобрени със Заповед № РД-18-1/07.01.2008 г. на ИД на АГКК, с последно изменение, засягащо самостоятелния обект – от 26.06.2014 г., с адрес: гр. С.З., ***, ет. 3, ап. 5.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ обективизираното в жалбата искане на длъжниците М. Х. М. и Ж. М. М. за спиране на изпълнителното производство на основание чл. 438 ГПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.

437, ал. 4 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____